SPORTURI TEHNICO-APLICATIVE

În parașutismul sportiv de masă

O NOUĂ PROMOȚIE BREVETATĂ SUB EGIDA „DACIADEI"

În galeria sporturilor tehnico-aplicative, parașutismul se bucură de o popularitate deosebită. Și este firesc, pentru că arena acestuia este unică, între cer și pămînt, solicitînd celor care aspiră la titlul de „cavaler al văzduhului" calități deosebite și, mai ales, o pregătire în condițiile unei maxime exigențe. Să părăsești avionul la altitudinea de 1 000, 2 000 sau mai multe mii de metri coborînd spre pămînt, sub cupola multicoloră, înseamnă să-ți învingi frica, să ai curaj.

Aceste calități, nu ultimele, sînt cultivate cu perseverență și seriozitate în aerocluburile noastre sportive, iar numărul celor care-și îndreaptă pașii spre această disciplină este tot mai mare. Cel mai convingător exemplu în acest sens l-au constituit și în acest an taberele cu profil de parașutism organizate de secția de specialitate din C.C. al U.T.C., în colaborare (exemplară și fructuoasă) cu Aeroclubul central român în care peste 1 300 de tineri elevi, băieți și fete, au făcut primii pași în parașutism. La Brașov și Pitești, la Ploiești și Tg. Mureș, la Iași și Cluj-Napoca, în alte aerocluburi, aerodromurile sportive au fost „inundate" de entuziasmul tinerilor în uniformă de culoarea cerului. După cum ne spunea Teodor Tufan, activist în secția de specialitate a C.C. al U.T.C., care a răspuns de această activitate, „taberele de parașutism au constituit școli de specialitate în care primul loc l-a ocupat educația patriotică a tineretului, în spiritul valoroaselor noastre tradiții aviatice. Ele au trezit în rîndul tinerilor utecişti cel mai viu interes".

Drept argument al afirmațiilor interlocutorului nostru ne-au fost furnizate informații care dovedesc că tinerii aspiranți la glorie în sportul curajului au muncit în zilele de tabără cu conștiinciozitate și perseverență. Recenta finală pe țară a „Cupei U.T.C. la parașutism" — aflată la a patra ediție — pentru tinerii care au participat în această vară la taberele de profil s-a bucurat de un remarcabil succes. Aeroclubul „Șoimii Bucovinei" din Suceava a fost, pentru acest eveniment, o gazdă primitoare și competentă. Aici s-au prezentat să-și dispute diplomele „Daciadei" reprezentanții noii promoții de posesori ai brevetului de parașutist de aeronavă din 20 de județe. Au urcat pe podium realmente speranțe ale parașutismului de performanță: C. Berar (Mureș), M. Iliese (Suceava), E. Zanchii (Iași) la băieți, și Irina Balint (Mureș), Elena Muja (Vîlcea) și Marina Miron (Iași) la fete. Îi așteptăm cu speranțe și la viitoarele competiții.

V. T. MUREȘ

● Inițiativă rodnică, în sprijinul realizării de economii

RACHETOMODELIȘTII DIN SUCEAVA IȘI CONSTRUIESC SINGURI MICROMOTOARE

O experiență unică pînă acum realizează, cu frumoase rezultate, Clubul sporturilor tehnico-aplicative din Suceava: construirea cu mijloace proprii de micromotoare pentru rachetomodele. Inițiativa aparține președintelui acestui club, Silvestru Moraru, și ea este materializată cu sprijinul unui colectiv din care mai fac parte antrenorul Ion Botoșan, strungarul Dorin Tolodoc, electricianul Costică Croitoru și tîmplarul Vasile Antoci. De notat faptul că toți componenții acestui colectiv sînt maeștri ai sportului la rachetomodelism, ceea ce și explică pe undeva pasiunea lor pentru acest sport tehnico-aplicativ și, mai ales, preocuparea de a găsi soluțiile cele mai economicoase care să asigure propășirea disciplinei îndrăgite.

„Timp de aproape un deceniu, am studiat posibilitatea construirii unor micromotoare pe plan local, ne mărturisea Silvestru Moraru, pentru a renunța la procurarea acestor piese — absolut indispensabile în rachetomodelism — prin import. Avantajul era dublu: pe de o parte realizam importante economii și apoi nu mai eram la discreția unor constructori de peste hotare".

În înfăptuirea acestei lăudabile inițiative colectivul Clubului sporturilor tehnico-aplicative din Suceava s-a bucurat de sprijinul organelor locale („care ne-au încurajat permanent și ne-au înlesnit accesul la documentarea tehnică de rigoare"), al organelor și organizațiilor sportive din municipiul Suceava și din județ („interesate de reușita acestei experiențe, fiindcă aceasta ar însemna dezvoltarea rachetomodelismului pe plan local"), motive temeinice de a căuta să fie depășite toate dificultățile.

Rezultatele au fost spectaculoase: în 1980 clubul sucevean a scos prima „șarjă" de micromotoare utilizate inițial pentru propriile nevoi, apoi din 1981 producția s-a extins reușind să acopere și cerințele altor cluburi similare, nu mai puțin de 68, cifră care se va repeta anul acesta. Practic, rachetomodeliștii din Iași și Deva, din Galați și Sibiu, din Bacău și București, din Arad și Tîrgoviște, din Cluj-Napoca și Craiova se aprovizionează cu micromotoare (de 2,5—5—10 și 40) realizate de harnicii constructori din Suceava.

„Cu sumele obținute — spunea președintele C.S.T.A. din Suceava, reușim să rezolvăm toate problemele ivite în activitatea noastră competițională, inclusiv cele legate de deplasări".

Așa stînd lucrurile apare firesc ca rachetomodeliștii, din Țara de Sus a Moldovei să se arate a fi la fel de... harnici și în performanță — cîștigători a 8 titluri de campioni naționali, al unui titlu de campioni internaționali (S 3 A) prin Ion Botoșan, precum și ai locului I în recentul concurs al țărilor socialiste de la Sofia. Felicitări! (t. st.).

SĂ OCROTIM „BABELE" ȘI „SFINXUL"!...

„Muntele — scrie într-o broșură de popularizare a turismului, apărută la Brașov — înseamnă în viața oamenilor: natură, cunoaștere, prietenie, îndrăzneală. El este prietenul nostru înțelept, sincer, generos". Ne-am reamintit de aceste rînduri, scrise de Virgil Ludu, recent, cu prilejul unei vizite făcute la Bușteni, stațiune numită și „Poarta Bucegilor" deoarece este cel mai important punct de plecare în drumețiile și ascensiunile alpine din masivul Bucegi.

Ne spunea atunci Ion Dinu, de la Agenția de turism Bușteni, că prin această „poartă" trec spre munți, de ani, mii și mii de oameni. Numai telecabina Bușteni — Babele, de pildă, duce sus, în zilele de vîrf,

între 1 500 și 1 700 de turiști. „Păcat că nu toți oaspeții muntelui — preciza el — prețuiesc cum se cuvine natura, nu toți o respectă. Fiindcă muntele... n-are un stăpîn anume, pe el nu-l apără nimeni. Toți fac ce vor pe el".

Gîndul ne-a dus, auzind aceste cuvinte, la două monumente naturale — unice în Europa — pe care le aflăm în Bucegi: **Babele și Sfinxul** (un cap de dac, cioplit de... natură). Ambele monumente stau la... dispoziția naturii care le-a creat și care acum, încet, încet, le distruge. Prin vînt, ploaie, zăpadă, îngheț. Dar nu numai natura...

Oare chiar nu se poate face nimic pentru a ocroti aceste monumente rare cu care ne mîndrim? Cel puțin să le ferim de anumiți turiști. Un gard împrejmuitor n-ar mai permite scrierea de nume (prin cioplire sau vopsire) pe aceste monumente, ar frîna accesul celor care de cum ajung acolo se urcă imediat cu bocancii, fără nici o milă. Pentru că, atrași parcă de o forță nevăzută, toți care ajung acolo se reped — imediat — sus pe cele două stînci, umblă pe ele, se fotografiază. Cum fac cei din imaginea noastră, fac mulți alții — mii — în fiecare an.

Să ocrotim cele două monumente naturale, numite Babele și Sfinxul!

Modesto FERRARINI

DIN CĂRȚILE CONFRAȚILOR NOȘTRI

NOUA AVENTURĂ REPORTERICEASCĂ A LUI IOAN CHIRILĂ

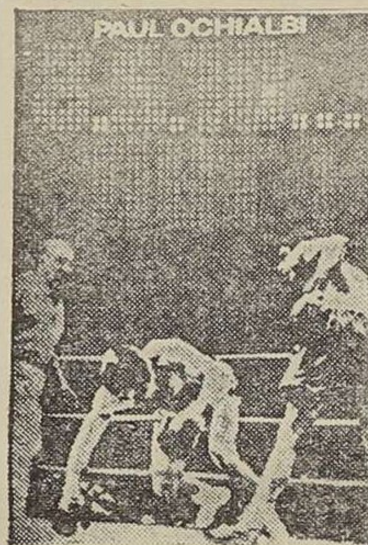
Pentru a cincia oară în ultimii 16 ani, Ioan Chirilă ne oferă cronica sentimentală (ceea ce nu exclude înalta competență ziaristică și de specialitate) a campionatului mondial de fotbal. Întîi au fost: în 1966 — „World Cup", în 1970 — „Mexico", în 1974 — „Învingătorul lui Cruyff", în 1978 — „Argentina" și acum, ca la un frumos jubileu, iată, „España '82" (Editura Sport-Turism). Chirilă ne surprinde de fiecare dată cu un neobișnuit record de operativitate publicistică, anulînd aproape orice tentativă personală de meditație asupra subiectului și impunîndu-ne, cu forța inițială a promptitudinii, propria sa imagine și viziune. Și de astă dată, cu farmecul său absolut personal, Chirilă ne poartă pe cărările aventurii sale reporterîcești, mixînd întîmplări gazetărești cu epopei fotbalistice, impresii de călător (sau de cititor atent, cu memorie bună) cu anecdote de hazard, toate însă țesute pe canavaua indestructibilă a temei majore: turneul final al campionatului mondial de fotbal. El și cînd calcă podeaua de piatră a catedralei din Toledo se gîndește la antrenorul Santamaria... Și-apoi, considerațiile fotbalistice, de o originalitate și acuitate a observației care sporesc încă

„șarmul" povestitorului. Și această nouă carte a lui Chirilă se citește pe nerăsuflate; ești aproape „dus de nas" de acest narator iscusit. Îți vine să-i invidiezi copiii, care se vor fi bucurat de mereu năzdrăvanele născociri ale tatălui lor. Ei bine, chiar dacă nu mai avem vîrsta copilăriei, ne declarăm bucuroși printre auditorii (cititorii) săi fideli. Cine vrea să retrăiască aventura Mundialului spaniol, să se grăbească — pînă nu se epuizează — să-și procure cartea lui Ioan Chirilă, noua sa reușită, de care pe bună dreptate e atît de mîndru.

POVESTEȘTE PAUL OCHIALBI

Ar trebui să fim triști — prin fluidul solidarității de vîrstă — ori de cîte ori un coleg de breaslă se hotărăște să-și depene amintirile profesionale. Și totuși, de astă dată, ne bucurăm pentru că — în ciuda aluziilor la momentul pensionării — considerăm că pentru Paul Ochialbi, fidel slujitor al presei pugilistice de peste 30 de ani, cartea sa „8, 9, 10... out!" (Editura Sport-Turism) reprezintă frumoasa încununare a unei cariere dominată de nestăvilită curiozitate (prima condiție a gazetarului adevărat), de corectă interpretare a fenomenului box, de cheltuire nedrămuită a eforturilor personale (adesea cu prețul sănătății) pentru profesie și pentru „nobila artă". Despre Paul Ochialbi — autor a 5—6 cărți închinate pugilatului, comentator prețuit de televiziune în jurul „careului magic", ziarist prezent în apropierea ringului la marile arene mondiale — despre el se poate spune că „a mîncat box pe pîine" și că are deci atuul moral necesar pentru a ne povesti amintiri originale și impresii culese de-a lungul unei cariere. „8, 9, 10... out!" este titlul ingenios pe care

l-a dat rubricii condusă de el în diverse publicații; acum, „numărătoarea finală" a devenit titlul unei cărți care ne plimbă de la Lucian Popescu la Larry Holmes, mai abitir ca o enciclopedie. Paul Ochialbi ne-a dovedit din nou că are încă sacul plin cu povești pugilistice, de care mereu alte generații de cititori așteaptă să se bucure!

Victor BĂNCIULESCU

RĂSPUNDE Ion Poștașu

NELU QUINTUS, PLOIEȘTI. Un catren adresat lui Aurel Morar, care a obținut titlul mondial la aeromodele indoor:

Privindu-și avionul,
În lunga lui plutire,
Desigur, campionul
Plutea... de fericire!

EMANUEL DORU, PITEȘTI. Pauza dintre reprizele unui meci de fotbal nu constituie pentru jucători și o... pauză în ceea ce privește disciplina. Ca atare, dacă în pauza dintre reprize, în drum spre cabine, un fotbalist săvîrșește un act de indisciplină — chiar și împotriva unui coechipier — el riscă să primească cartonașul galben și chiar pe cel roșu, în funcție de gravitatea actului său de indisciplină. E clar, nu? Sperăm să fie clar și pentru jucătorii care s-ar considera în... pauză.

ȘTEFAN UNTU, BRAȘOV. Nu este de mirare că, de-a lungul anilor, unii au uitat (iar alții, poate că nici n-au știut) despre acest meci de box: în finala turneului olimpic din 1952, de la Helsinki, reprezentantul nostru Vasile Tiță l-a avut ca adversar pe... Floyd Patterson, faimosul campion mondial de box profesionist la toate categoriile, de mai tîrziu. Patterson a cîștigat prin abandon. Dar, oricum, Vasile Tiță are ca amintire medalia de argint, ca și faptul că a încrucișat mănușile, fie și cîteva minute, cu Floyd Patterson.

C.S., SATU MARE. Regretăm, dar nici una dintre epigramele trimise nu întrunește „baremul" necesar pentru a fi publicate.

VLAD LUPȘA, BUCUREȘTI. Frații Dumitru și Anton Munteanu, care au activat în urmă cu 25 de ani în formația Petrolului, activează în alte domenii decît cele care ar avea o contingență directă cu sportul. Nu le căutați, deci, numele, printre cele ale antrenorilor noștri.